

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2260/2018
24.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Бамби“ из Бора, чији је пуномоћник Јово Кртинић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1270/18 од 25.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1270/18 од 25.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1270/18 од 25.05.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Бору П1 232/17 од 05.03.2018. године у ставу првом, усвајајућем делу става другог, ставу трећем и ставу четвртном изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена на исплату накнаде нематеријалне штете коју је претрпела на раду 08.12.2014. године, и то за претрпљене физичке болове у износу од 280.000,00 динара, претрпљени страх у износу од 250.000,00 динара и претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности у износу од 260.526,32 динара са законском затезном каматом на ове износе почев од 05.03.2018. године до исплате, као и на исплату накнаде материјалне штете због мање исплаћене зараде у износу од 3.434,74 динара за децембар 2014. године, износу од 4.646,26 динара за јануар 2015. године, износу од 4.646,26 динара за фебруар 2015. године и износу од 4.647,70 динара за март 2015. године са законском затезном каматом на ове износе почев од последњег дана у наредном месецу за сваки претходни месец до коначне исплате, те да се тужена обавезе да јој надокнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 194.072,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да тужилина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужену је заступао пуномоћник - адвокат наведен у уводу другостепене пресуде, на основу пуномоћја од 15.09.2015. године које је издао заступник - директор тужене. Због тога није основан навод ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 84. став 5. ЗПП, учињеној у поступку пред другостепеним судом, заснован на ревидентовом тумачењу граматичког смисла дела увода другостепене пресуде по којем означени адвокат не заступа тужену установу већ њеног директора.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила обавља послове васпитачице код тужене и распоређена је на рад у групу припремног - предшколског програма. Место њеног рада налазило се у просторијама Основне школе „ББ“ у Тужила је повређена 08.12.2014. године тако што је мајка једне од њених ученица изненада ушла у учионицу у којој се одвијала настава и прво вербално, а затим и физички напала тужилу, наневши јој тешке телесне повреде. Нанете повреде проузроковале су физичке болове и оставиле последице на тужилину општу животну способност. У штетном догађају тужила је претрпела и страх одређеног интензитета и дужине трајања. Због нанетих повреда тужила се налазила на боловању и за то време је примала умањену зараду. По основу колективног осигурања тужили је извршена исплата износа од 40.000,00 динара. Поводом штетног догађаја надзор је обавила просветна инспекција која је констатовала да не постоји одговорност на страни тужене. Након извршене контроле и заштитник грађана се изјаснио да није могуће утврдити неправилности и незаконитости у раду тужене.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилном применом материјалног права преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Одредбом члана 164. Закона о раду прописано је да ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету, у складу са законом и општим актом. Основ одговорности послодавца за штету коју запослени претрпи на раду или у вези са радом регулисан је Законом о облигационим односима, на који упућује наведена одредба исказом „у складу са законом“. Према одредбама тог закона, за штету се одговара по основу кривице (субјективна одговорност) и по основу одговорности од опасне ствари, односно опасне делатности (објективна одговорност).

Одредбом члана 154. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. У овом случају, за повреду коју је на раду тужили нанело треће лице, тужена не може одговарати по основу кривице јер нема пропуста у организацији рада због којих услови за рад тужиле нису били безбедни. Уколико би се делатност тужене уопште могла сматрати опасном делатношћу, такође не би постојала

њена одговорност за штету у смислу чланова 173. и 174. Закона о облигационим односима. Одговорност тужене у том случају била би искључена у складу са чланом 177. став 2. Закона о облигационим односима, с'обзиром да је штета настала искључиво радњом трећег лица коју тужена није могла предвидети и чије последице није могла избећи или отклонити.

Из наведених разлога, нису основани ни наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Супротно правном ставу ревидента, правилна примена члана 164. Закона о раду подразумева примену одредаба Закона о облигационим односима о штети и одговорности за штету. Применом тих одредби другостепени суд је извео правилан закључак о искључењу како субјективне, тако и објективне одговорности тужене. Наиме, околности случаја нису указивале на постојање претње по безбедност тужиље на раду и зато могућност тужене да предвиди радњу трећих лица којим је тужиљи нанета штета, односно предузме мере чијом би се применом настала штетна последица избегла или отклонила.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић